

ಇದು ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಮುಗೀಲ್ಲಿಲ್ಲ. ವಾರದಾಗ ಒಂದೇರೆಡು ಸಲಾ ಅಗ್ನಿಕೃತ್ಯು. ಅಕೆ ಅಳೋದು, ಚೇರೋದು ನಮಗೂ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಗೊತ್ತುಗಲಿಕ್ಕಿತ್ತು. ನನಗ ಆವಾಗ ಹನ್ನೋಂದ ವರ್ಷ. ಅಕೆ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಕೇಳಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ಹಿಂದ ಉಳಿದಾವ್ಯಾದಿ ನಿಂತಿದ್ದು. ಅಕೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ಯು. ‘ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬ್ಯಾಡಿ. ಅವುಗೂ ಸುದ್ದಾ. ಅಕೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಂದಿಂದನ ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟಿ ನಡವದ್ದ. ನಿಮ್ಮ ಸಾಲಿ ನಡವದ್ದ. ಅಸಿಗೆ ಗೊತ್ತುದ್ದರೂ ಕೆಲಸಾ ಬಿಟ್ಟೆ ಬಿಜ್ಞಾಳ. ಅಮ್ಮಾಲ ಮತ್ತು ಉಪಾಸನೆ’ ಅಂತ ಗಂಗಾ ತಾಕೆತು ಮಾಡಿದ್ದು. ನಾವೇಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನ ಬಾಯಿ ಮುಚಕೋಂಡು ಮಾರಿ ಕೇಳಗ ಹಾಕಿದ್ದಿ. ಅವತ್ತು ಯಾಕ ಸುಮ್ಮ ಕೂತೆ ಅಂತ ಈಗ ನನ್ನ ನಾ ಬ್ಯೇಕೋತೇನಿ. ನಾ ಒಂದಿಟರೆ ಬಾಯಿ ತಗಿದ್ದು ಅಕೆ ಬಾಳೆ ಹಸನಾತ್ಕಿತ್ತೇನೋ ಅನಸ್ಸೇತಿ. ಆದರ ಆವಾಗ ಏನೂ ತಿಳಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ರಡಗಾಣ ಮಾಡಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅಪ್ಪಾಗ ಮುಂಜಾನೆ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಆಧಂಗ ಅಗ್ನಿತ್ವ. ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಗಂಗಾನ ಮಾರಿ ನೋಡತೆಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜೋಡಿ ಕೂತು ಚಪಾತಿ, ಪಲ್ಲ ತಿಂದು ಒಂದ ಮಾತಾಡದ ಅವು ಬರೋಹಿತಾ ಮುಂಬೆ ಹೋಗಿಬಿಡಾಂವ. ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ದ ಗೆ. ಅದ ಕಥಿ.

ಎವ್ವ ದಿವಸ ಹಿಂಗ ನಡಿತದ? ಅವು ಆರನೇ ತಿಂಗಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊಂಟಿದ್ದು. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಅವರು ಮುಂಬೆಕ್ಕೆ ಹೋಗಾವಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪಾರಾಗ ಗಂಗಾ ವಾಂತಿ ಮಾಡಕೋಂನ್ನೋಯ ಅವು ನೋಡೇ ಬಿಟ್ಟು. ನಾಕ ಹಡದಾಕಿಂ ಸಂತಯ ಬಂತು. ‘ಪಿನಾತು? ಯಾರಂವ? ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಿ?’ ಅಂತ ಎವ್ವ ಭರದ್ದೆ ಕೇಳಿದ್ದು. ಏನಾದ್ದು ಗಂಗಾನ ಉತ್ತರ ಅಳೋದೊಂದ. ಕಡೆಕ ಕೊಲು ಹಿಡಕೊಂಡು ಬಾರಜಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದ್ದು. ನನಗ ತಡಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲಿ. ಕೈಯಾಗಿನ ಕೊಲು ಕಸಗೊಂಡು ಖಿರೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ. ಆಫಾತ ಆತು ಅಸಿಗೆ. ನೆಲಕ್ಕ ಕುಸದ ಬಿಟ್ಟು. ಎದಿ ಬಡಕೊಂಡು ಅಳಕೊತೆ ‘ಬರೇ ಕುಡಕ ಅಂತಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮಗಳ್ ಹಾಳು ಮಾಡೋವಮ್ಮೆ ನಾಲಾಯಕ ಅದಾನಂತ ಎಂದೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರಾಕ್ಕಿ. ನಾಲಾಯಕ... ಹಲ್ಲಾ... ರಾಕ್ಕಿಸನ್ನ ತಂದು...’ ಅಂತ ಬ್ಯೇದ ಬ್ಯೇದ್ದು. ‘ಮದಲ ನನಗ ಹೇಳಿಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಹುಣ್ಣ ಹುಡುಗಿ. ಅಂವಗ ಅಂಜಿ ಬಾಳೆ ಕಡಿಸೋಂಡ್ಯಾಲ್ಲ. ಭಂಗಾರದಂಥ ಕೂಸು ನಂದು’ ಅತ ಅಕಿನ್ ಅಂಗಿಗೊಂಡು ಅತ್ಯು. ನಾವೂ ಎಲ್ಲಾ ರೂ ಅತ್ಯು ಕೆಂಪಾಡಿ. ‘ನಿವರ ಹೇಳಿಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬಾಳ್ಯಾ, ನಿನಗ ಹೇಳಿಕ್ಕೇನಾಗಿತ್ತು ಧಾಡಿ’ ಅಂತ ನಮ್ಮನ್ನು ಬ್ಯೇದ್ದು. ಆದರ ಬ್ಯೇಹೋದರಿಂದ, ಅಳೋದರಿಂದ ಸಮಸ್ಯಾ ಪರಿಹಾರ ಆಗುದಿಲ್ಲಲ. ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ತಾಬಡತೊಬೆ(ಅಗಿಂದಾಗ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾದರ ಮಾವಗ ಪತ್ತ ಬರಿಸಿ ಹಾಕಿದ್ದು.

ಅವತ್ತ ರಾತ್ರಿ ಗಂಡಗಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಕಾದು ನಿಂತ್ತು ನೋಡಿ ಭದ್ರಕಾಳಿಗತೆ. ಅಪ್ಪ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ನಶಾದಾಗ ಸ್ವೇಗಲ್ಲಾನ ಹಾಡು ಹಾಡಕೊತೆ ಮನಿಗೆ ಬಂದಾ. ಅಕಿನ್... ಅಕೆ ಅವತಾರಾ ನೋಡಿ ಫಾಬರ್ಯಾದ. ಎಲ್ಲಾ ನಶಾ ಇಳದು ಹೊತೆ. ಮದ್ದ ‘ನಾ ಅಲ್ಲಿ ನಾ ಯಾಕ...’ ಅಂದಾವ ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ ಬ್ಯೇಹೋದಪ್ಪ ಅಲ್ಲ, ನಾಳ್ಯಾಟು ಹಾಕಿದ್ದು. ಏನೂ ಉಪಯೋಗಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂವ ಮಾರಿ ಸ್ವೇತ ಮ್ಯಾಲೆ ಎತ್ತಿದನ ಅಳಕೊತೆ ಕೂತ ಬಿಟ್ಟು. ಹೆಚ್ಚಿ ಗದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದ ಅಜೂ ಬಾಜೂ ಮಂದಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಗಂಗಾನ ಮಾನ ಹೋಗ್ಗರಂತ ಅಳಿನ ಗಪ್ಪಾದ್ದು. ಮರದಿನ್ ‘ಆರಾಮಿಲ್ಲ, ಬಲ್ಲಿಕ್ಕಾಗೂದಿಲ್ಲ’ ಅಂತ ಕೆಲಸದ ಮನಿಗೆ ತುಕಾನ ಕಡೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಗಿ ಗಂಗಾನ ಜೋಹಿ ನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ಬಂದ್ದು. ಸಿವಿಲ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ನ್ನಾಗ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗದು ಎಲ್ಲಾ ಕಥಿ ಹೇಳಿ ತಗೆಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ಗಂಗಾನ್ ಒಳಗ ಕರಕೊಂಡೊಂದ್ದೀಗಿ ತಪಾಸಣೆ